

Реалії життя поліської глибинки

Невеличке село Труди Степанської селищної ради розташоване за п'ять кілометрів від колишнього райцентру та 55 - від Сарн. Напевно, про нього багатьом мало відомо. Тихе, спокійне, з чудовою мальовничою природою: лісом, луками, ставками, невеличкою річкою Мельниця, що впадає в Горинь, газифіковане. Налічується тут 50 дворів, в яких мешкають 180 чоловік. Живуть чесні, працьовиті, заклопотані своїми справами й проблемами люди.

Історія населеного пункту, якщо й досліджена, то не збереглася. Сама назва Труди, очевидно, походить від слів трудитися, трудолюбивість - риса, що споконвіків властива українським селянам, котрі обожнювали та плекали свою землю.

Світлом науки в глибинці Полісся є місцева філія Степанської ЗОШ I-III ступенів. Світлою стежиною знань ведуть маленьких трудян завідувач, учитель вищої категорії Лариса Савчук, педагоги Тетяна Давидюк і Тетяна Гольонко. Вони трудяться, як бджілки: проходять на високому методичному рівні уроки, виховні заходи. Про це засвідчив, за словами Лариси Володимирівни, минулорічний районний семінар учителів початкових класів на базі їхньої філії. Усім сподобалися відкриті уроки й «Андріївські вечорниці». У навчальному закладі відбуваються різноманітні заходи, відновлюються забуті українські традиції, прищеплюють дітям любов до свого краю, батьків, родини. Шкільні свята перетворюються на сільські, адже на них сходяться всі: батьки, бабусі, дідусі, громада села. Заняття проводять за індивідуальною формою навчання.

Історія школи тісно пов'язана з історією села. Був час, коли гостро постало питання виділення приміщення, бо старе стало непридатним. Завдяки зусиллям районної влади та селищної ради в просторому сільському клубі знайшов собі прихисток навчальний заклад. Після реконструкції виросла оновлена школа. 15 січня 2007 року святкували її відкриття. Дві світлі вмебльовані з сучасним інтер'єром класні кімнати, учительська (про яку можна було б тільки мріяти), простора зала, блискучі внутрішні вбиральні, водяне опалення. Всі умови створили для маленьких школярів.

Зручно, бо в одному приміщенні розмістилися сільський клуб і бібліотечний пункт видачі книг. Завідує закладом культури Наталія Вахнюк. Вихідними днями тут проводять вечори відпочинку, різноманітні заходи до державних і християнських свят. Щоправда, сільський клуб потребує ремонту.

Приємно завітати й на фельдшерсько-акушерський пункт, яким керує молодий фахівець Ольга Ширко. Рік тому дівчина, після закінчення Костопільського медичного училища, змінила на цій посаді свою бабусю, 67-річну Ольгу Бутько. Всі секрети професії медика вона передає внучці, бо сама чотири десятиліття незмінно надавала медичну допомогу односельцям. Працювала чесно, добросовісно, сумлінно. І нині, перебуваючи на заслуженому відпочинку, допомагає в роботі. І в день нашого візиту, коли Ольга Ширко була у відрядженні, бабуся охоче погодилася замінити любу онуку (на фото). За словами досвідченої Ольги Бутько, колись приміщення ФАПу було у звичайній сільській хаті, нове

ж побудували 35 років тому. Є всі умови для плідної праці. На жаль, опалення пічне (дрова, вугілля, брикет), хоча поруч є газ. Тому сподіваються, що й заклад охорони здоров'я газифікують. У самому ж ФАПі скрізь панують чистота й порядок, є необхідні ліки для надання невідкладної першої медичної допомоги. Багато місцевих мешканців мають проблеми зі здоров'ям. Раніше, за словами Ольги Володимирівни, коли працювала у В. Вербче, де проживало до двох тисяч людей, не так часто хворіли, як нині. Звичайно, згубно впливає аварія на Чорнобильській АЕС, адже Труди мають статус третьої зони радіоактивного забруднення. Селяни споживають продукцію з власних присадибних земельних ділянок, в якій вміст радіонуклідів значно перевищує всі гранично допустимі норми. Про екологічно чисту годі й думати.

«Як олень прагне до потоків, так душа моя лине до Тебе, о Боже», - сказано в Біблії. Свого часу по милості Божій у приміщенні старої школи (колишній панській молочарні) відкрився в селі сучасний прекрасний просторий Дім молитви. У неділю сюди сходяться трудяни, щоб прикрасити світлицю своєї душі.

Особливе, я б сказав святе в селян ставлення до землі. За словами землевпорядника Степанської селищної ради Олега Худоби, мешканці с. Труди старанно, сумлінно обробляють присадибні ділянки, вони не пустують. В чому велику допомогу надає Степанський обслуговуючий кооператив «Добриця», яким уміло керує досвідчений хлібороб Степан Денисюк. Як і в багатьох селах, трудян гостро турбує проблема безробіття, тому демографічна ситуація складна. Молодь залишає рідні домівки, оселяється в містах. Бажає бути кращим і транспортне сполучення. Труднощі виникають особливо взимку, коли сніг перемітає дороги.

Михайло МАЛАФЕЙ.